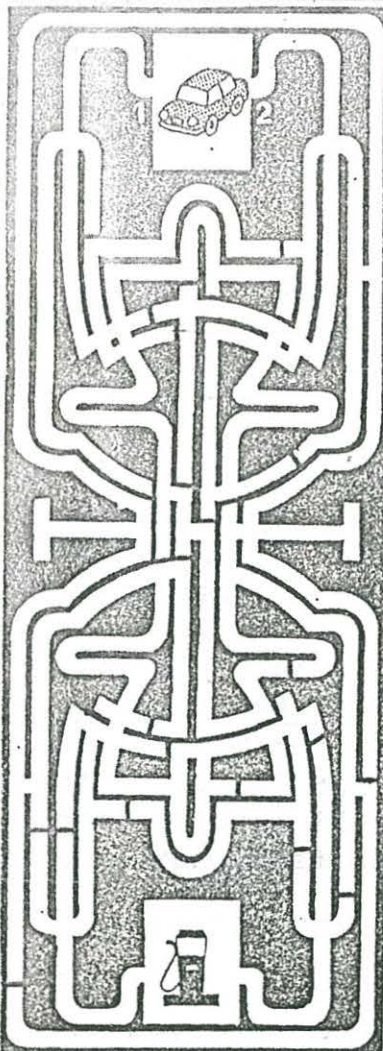
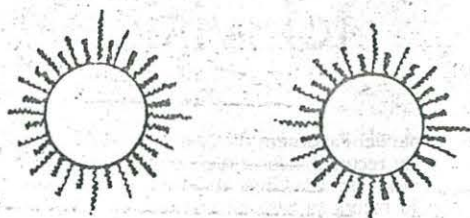

PER ON PASSARÀ EL COTXE PER ANAR A LA GASOLINERA?

RIU 50
50

SOLUCIÓ
JOCS
I ENTRETENIMENTS

- 1 GASELA FELIÇ
- 2 FONT PURA
- 3 BOIRA GRISA
- 4 MUNTANYA SUAU
- 5 CEL BLAU
- 6 OCELL GROÇ

JEROGLÍFIC

...POLLASTRES
(Pol.L.astres)

COM ES DIU CADA NOIA INDIA?

LES QUE PORTEN UN NEN SÓN CEL BLAU I BOIRA GRISA.

LES QUE NO PORTEN RES A LA MÀ SÓN MUNTANYA SUAU, OCELL GROÇ I GASELA FELIÇ.

LES QUE PORTEN TRENES SÓN FONT PURA I MUNTANYA SUAU.

LES QUE NO PORTEN CINTA ALS CABELLS SÓN FONT PURA, GASELA FELIÇ I OCELL GROÇ.

BOIRA GRISA PORTA EL MEU NEBOT.

LES QUE VAN DESCALCES SÓN GASELA FELIÇ I MUNTANYA SUAU.

PÒRTIC

Som a l'estiu, una època molt especial; encara que no aporta moltes notícies noves, sí que ens ofereix moltes oportunitats per a distreure'ns, tenim la possibilitat de participar en molts d'actes i activitats.

Dissabte passat dia 30 es va fer el ball de l'elecció de la reina de les festes 88. Com ja tots deveu saber, va ser elegida Lina Domènech, representant del Centre Excursionista. Ella, juntament amb totes les altres pubilles, segur que donaran a la festa una pinzellada molt bonica d'alegria, joventut i il·lusió. Com a nota que pensem que cal destacar per la seua simpatia, és la creació d'una nova entitat que es diu Brigada Rockabilly, que també va presentar la seua pubilla. Enhorabona i ànim per a tots!

Hi va haver molta gent durant la vetllada, encara que alguns jovenets del poble, que havien format part del programa "A l'estiu tota cuca viu" no van poder ser-hi perquè van participar en la II Marató de la Lluna Plena que va celebrar-se a La Galera. Sabem que es van cansar bastant, però que s'ho van passar molt bé. És així com s'ha de viure l'estiu, anant aquí i allà; participant en això i en allò; llegint això i comentant allò...

I com a nota molt característica de l'estiu, encara que no gens agradable, és el perill d'incendis. Concretament aquests dies n'hi ha hagut alguns, afavorits pel vent que ha estat bufant. Des d'aquí voldríem demanar a tothom molta precaució i molt de compte per a evitar tot això que ja ha castigat tant la nostra terra i el nostre medi ambient.

Ah! i aquestes festes a la millor ens visita la nova parella de gegants de Sant Carles i que els van batejar amb els noms de Ràpita i Jaume. Els nostres gegants van anar a la festa de la seua presentació. A veure si ben prompte ens tornen la visita.

SI FOS HISTÒRIA

a l'estiu...

A tu't dedico aquest aplech de discursos meus, escampats fins avuy per nostra Catalunya, als que anomeno *Cants a la Pàtria*, per no ésser altra cosa que tots ells que un seguit esbategar d'entusiasmes per aquesta raça y per aquesta terra que tot ho han perdut com a nació destriada en los atzars de sa vida.

Y tel' dedico per venir a ésser tu com un germà meu en lo sentit de les ànimes y en lo del afecte portat a tothora per un igual tu y jo a nostra mare Catalunya, ja que l'un al costat del altre, doblant l'esforç de cada hu, hem anat recorrent la via del Catalanisme, molts cops pedregosa y costa amunt a la vista, mes sempre agradable y de ben petjar pels que com nosaltres tot temps hi hem trobat y encara hi trobem en ella bon doll de satisfaccions per la tasca feta, sempre reflectida en la cara de Catalunya, a cada punt ab més salut y més asserenada, com a manifestació ben certa de que ja són properes les seves victòries.

A. Guimerà

Àngel Guimerà (1845-1924), a més de dramaturg i poeta també va tenir un paper important en la política del seu temps. Aquest text és tret del llibre "Cants a la Pàtria" (1906) on es recullen els seus discursos pronunciats arreu de Catalunya.

Encara que han passat molts d'anys, ens sentim molt prop de les idees que exposa i pensem que avui encara tenen molta vigència. Encara que Guimerà creia que les victòries ja s'apropaven, realment no és així; anem avançant en alguns aspectes, però la victòria definitiva és bastant lluny.

Ens agradaria que aquest escrit ja fos història, ja en seria l'hora! No ho penseu així?

Aquest estiu per als nens ha estat un estiu diferent. "La cuca viu" ens ha fet passar quinze dies de variades activitats, gràcies a les quals no tenies ni un sol moment per a avorrir-te. L'èxit ha estat general, tant per als grans com per als petits, ja que tots ens ho vam passar molt bé.

Hi havia inscrits un centenar de nens entre 10 i 16 anys, que van ser dividits en 8 grups: 3 dels més menuts, 4 dels mitjans i 1 dels més grans.

Els matins es dedicaven a fer esport, durant una hora i mitja i després tots els grups es reunien a la piscina. Les tardes es destinaven a la realització de tallers; la primera setmana alternant màscares, cuina, títelles i tapissos, a més a més, el grup dels grans feien ràdio. Va acabar la setmana amb una gimcana i una excursió al Montsià.

La segona setmana les activitats de la tarda van ser diferents, ja que a més de les manualitats també hi va haver: ciclocros, ecologia, aquàtics, cursa d'orientació, teatre, rocòdrom...

Com a acomiadament dissabte vam fer una excursió a la platja, on la moguda va ser total.

I per a l'any vinent, ja ho saps, si no et vols avorrir, "a l'estiu tota cuca viu".

Teresa Rovira.

RETALLS

BARCELONA. — El ple del Parlament de Catalunya va aprovar ahir amb el vot de tots els grups parlamentaris excepte el PSC i el Mixt, la presentació d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la llei espanyola de la televisió privada. La interposició del recurs va rebre el suport de 86 diputats de CiU, Iniciativa, AP i ERC, mentre que van votar en contra 33 diputats del PSC i els CDS.

AVUI 27-7-88

Llengua i televisió

El ple del Parlament de Catalunya va aprovar ahir interposar recurs d'inconstitucionalitat contra la llei de la televisió privada, recentment aprovada per les Corts. El recurs es basa en dos fets: en la manca de concreció dels àmbits territorials que la regularan i, sobretot, en l'absència de qualsevol mena de referència a la pluralitat lingüística i cultural de l'Estat.

L'existència de la televisió privada queda justificada pels mateixos principis democràtics i per la necessitat que la lliure competència arribi, també, al camp comunicacional i no quedin només en mans de l'Estat uns ressorts tan fonamentals en la configuració de les mentalitats socials. Però aquestes televisions privades —aqui i arreu de l'Europa occidental— estan sotmeses a un conjunt de regles. Algunes d'aquestes regles deriven de les reticències de l'Estat a abandonar un monopoli tan profitós des de tots els punts de vista. Unes altres intenten garantir la pluralitat informativa i l'accés a aquest mitjà dels diversos sectors socials —i no només als que podrien arribar-hi aplicant un criteri exclusivament economicista.

La Constitució espanyola —que, cal no oblidar-ho, va venir a ser una mena de gran pacte estatal que garantia les mínimes reivindicacions de cadascun dels grups pactants— estableix que una de les obligacions del govern central serà vetllar per la pluralitat lingüística i cultural, que és considerada una riquesa de tots els espanyols. No es pot dir que els successius governs —de la UCD i del PSOE— s'hagin comportat amb aquest esperit. La protecció de la llengua i la cultura ha esdevingut un problema d'incumbència aparentment exclusiva dels governs autònoms afectats, és a dir, dels governs del País Basc, Galícia i Catalunya. I quan s'ha presentat l'ocasió —i caldria recordar, només, el cas d'Europaia— des de Madrid s'ha actuat sense tenir en compte aquesta pluralitat.

Amb la llei de la televisió privada ha passat el mateix. S'ha fet sense tenir en compte la necessitat de protegir les llengües que no són majoritàries al conjunt de l'Estat. Tres d'aquestes quatre llengües poden quedar greument perjudicades si se les posa en pla d'igualtat amb el castellà, donat el caràcter hegemònic d'aquest. Es tracta d'un problema gravíssim, que no té res de retòric, com ho prova el fet que, ja abans de l'aprovació de la llei, hagués estat objecte d'estudis i debats i de pronunciaments públics, des de Catalunya, advertint el perill que, en aquest sentit, comportaven les televisions privades. En aquests debats hi havien participat experts de diverses escoles i tendències. Per això sap més greu que la resolució aprovada ahir pel Parlament de Catalunya no comptés amb els vots unànimes de tots els grups polítics. I cal insistir en la consideració que aquesta regulació de la protecció de les llengües no majoritàries no tenia per que ser incompatible amb la llibertat de mercat.

LLIBRES

Aquesta setmana una novel·la ben diferent de les que us hem proposat en d'altres ocasions: *El mossèn*. Isabel Clara Simó. Plaza & Janes Editors. El llibre és una biografia novel·lada del gran poeta català, Mossèn Jacint Verdaguer. Es fa apassionant llegir el llibre i anar descobrint la personalitat de Mossèn Cinto, les preguntes que es feia, les reflexions que tenia, els dubtes, la seua visió del món i de les coses; al mateix temps és desencorajador veure com el van perseguir, humiliar, ..., tot perquè no s'adaptava als esquemes d'uns quants poderosos.

En acabar de llegir-lo és interessant continuar amb el seguit d'article que tenen per títol *En defensa pròpia*. Jacint Verdaguer., els quals va publicar en alguns diàris per tal de defensar-se dels atacs que li estaven fent gent que en uns altres temps havien estat al seu costat.

XX UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

Prada 88

15 - 25 d'agost

INFORMACIÓ I MATRICULA

Universitat Catalana d'Estiu (seu de l'Institut d'Estudis Catalans)
Carrer del Carme, 47. 08001 Barcelona
Telèfons: (93) 318 55 16 - 318 55 50 (extensió 23)